

FAMILLIA.

BUDA-PESTA

12 Octomvre st. v.
24 Octomvre st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.

Redactiunea: strad'a arbo-
relui verde nr. 12.

Nr. 77.

ANULU XIV.
1878.

Pretiu lu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

M e h a d i a.

— *Impressiuni si schitice.* —

III.

— Prin niste locuri ce se schimbau pe momentu. Când credeamu a fi în sîesu, atunci de ambele laturi statau gigantice taiaturi de pétra, ce în sér'a întrata aveau aspectulu unor spirite a resbunării. Treceamu si aste, veniá o nópte grea si întunecósa; lamp'a de sus îsi apesá flacar'a pocnindu, iéra tacerea nóstra si vijitulu aerului curentu spunea, cá sîntemu în — tunelu.

Ne apucase nóptea când strigá conductorulu „Mehadia“. Mai unu darabelu, si cu unu: „Dómne ajuta!“ scoboriramu la scaldele ei.

Lasate în voi'a unei trasuri, sborau pe lînga noi, asemenea unui convoiu naluciosu: case, ómeni umbre si lumini si unu vîntuletiu aspru . . . asprutiú. Din tóte s'ar fi pututu compune o fantasía, bogata de umbra si lumina; de caldura si frigu, déca nu preferiamu — odihn'a. Si ve-ti crede justa bucuri'a mea, când se deschise usi'a ospitala a curtii, dóra rateciti a crede, c'a curtii Rudolf din stâng'a parcului de aura?

A ferimu! Acolo tragu cei ce conscriu omeni-mea dela baroni séu — bancari.

Nu! noi gazduiram la cea din drésit'a.

Diminéti'a apoi vediu unde sîntemu. Închipti-ve: în tr'unu darabu de locu ocupatu de niste edificie cu gustu, înaintea càror se însiru drumuri cá parchetulu. Asta forméza strad'a principala. Are si-o alea tinera cu obligatulu atelieru fotograficu, in dosulu lui alvi'a unei ape repede, apoi munti în drépt'a, munti în stâng'a; munti în façia si în dosu.

Si cá farmeculu povestei: tacere neclintita; tacere aste, si pe lînga aste! — Ici colea numai câte o tierana cu olulu de lapte, séu câte unu „niene“ betrânu, ce asceptá angagementu de conducatoru.

Ore asiá face publiculu la scalde! Îutrebai cu mirare.

— Asiá diéu, când este compusu din pré sânetosi séu pré morbosi, — fu respunsulu nimeritu.

Si nu-mi picá cu superare, càci lasai fâra sfiire a me adia aerulu de munte cum esalá recorosu din frundisîulu sombrosu, — sè trecu pe lînga Ercule, — sè beu ap'a rece ce curge din patru pârti a postamentulu seu. J'o beu, dar nu cá cei multi: clatarita din pocalu în pocalu, ci asiá cum este natur'a ei. — Atunci lasându orasiulu adormitu, trecuremu pe lînga capel'a rom. cath. in ale'a Cernei, care a si caditu mai bine gustulu meu.

E lata de vr'o doi metri, din stâng'a scutita de zidulu perpendicularu a muntelui, iéra în drépt'a vedi

si audi cum trece repede Cerna talazurile ei albe, lasându fesione spumóse pe petrile din cale.

Adese ori pân' a nu mîji de diori stá la malulu astei ape o dama trista, adâncu în doliu, ce cântá:

Cerna, Cerna cristalina
La tin' ânim'a mea plina
Vine-a plînge ce-a perdutu! . . .

Se diéu, cá este o fica a României, ce-si plînge tinerulu soçiu caditu cá erou pentru patria. Nime n'audit'o cântându mai multu, nime n'a mai întâlnit'o în altu timpu alu diéi; ea traiesce fórte retrasa.

Aice modestu si fâra lúcsu sînt scaldele feróse pentru cei sânetosi, numite: scaldele Ercule. Cele contînetóre de puciósa sînt în orasiú, avêndu fiesce care numirea si cherberusulu seu, ce s'ar potriví de minune, cá parcalabii în — Spielberg.

Facurumu placerea apei calde, când se adeverí proverbulu munte cu munte nu se 'ntâlnesce, dar omu cu omu da! Dóue dame, de si nu chiar din cunoscintiele intime, totusi destulu spre a urcá mai animate treptele ce ducu la: Rãuberhöhle.

Amu mersu mai o óra fâr' a da macar numai de urm'a ei, si de nu veniá sè ne cabuseze unu romanasiu cu tortia si cimpoiú în sierpari, sus amu fi ajunsu, dar la pescere ba!

Ajune deci in ea -- în loculu întunericulu pe care asceptamu a-lu întalni, si in loculu unei atmosfere opacite si stricate, gasiremu o lucire blânda, descompusa în tr'o lumina albastruia, ce veniá cu aerulu prin întrare si-o alta deschidétura, ce dá unu prospectu încântatoru spre Cerna si muntii de din colo, în care resunau chiotele vesele a unor escuranti.

Sapatur'a întregá este de cine scie ce revolutiune naturala, dór' chiar si de mân'a lui Ercule, cum afirmá conducatoriulu, ce audise istorisându din mosi de mosi, cá eroulu a fostu romanu, cá noi si cá némulu nostru. — Are dóue despartieminte spacióse, si altele mai secunde si întunecóse, in cari n'am intratu, si scii de ce?

Din respectulu viperelor si-a scorpionilor!

Amu statu aicea de-a vedé resaritulú sórelui, pentru care mai venise o grupa de amatori.

Nu voiu uitá nici odata acelu vaporu subtire ce se gramadise d'asupra, formându norisiori cá barculitíe de zafiru, — frémétulu misteriosu si înclinarea arborilor . . . tacerea paserei, — tacerea naturei întregi, apoi simtiéméntulu nostru serbatorescu, si atunci maretí'a ivire a unui sóre ce póte resari numai în diéle mai pompóse pe cerulu azuriu alu Italiei.

Betrâni si tineri, cunoscuti si straini, ni-amu întinsu mânilé în admirarea acestui tablou grandiosu si sublimu. Iér tieranulu conducatoru ghicindu emo-

tiunea sufletésca a nóstra, isi dresá cimpoiulu în un'a de doru . . . de doru, ânim'a si frundia verde . . .

Coborindu în netedulu stradei, îmi suná capel'a Bendiver cu potpouri seu brilliantu, cá unu pasquil musicalu pe lânga cânteculu curatu ce evorase din instrumentulu tieranului. Publiculu înse, departe de a consimti cu mine, se delectá si isi sorbiá dejunulu.

Erá unu amestecu pistritiu, compusu din români României, germâni, magiari, sërbi, armeni, si cei mai scú. Toti vorbiau tare, de-ti taiá sè credi a audí sgomotulu unui târgu de tíera. Se 'ntielege, cá damele în gateli mari, facea majoritatea.

Acuma dara veti sci si dv. de ce erau promenadele góle? Aste dame erau comóde — séu mai bine — ele nu suportau strapatiile, cáci multe vor fi venitu numai sè nu faca nimica.

Program'a lor aice este program'a lunei mari si se observa cu punctualitate. O mica improvisare, o salutare mai cordiala, te inferéza de provincialistu . . .

Deci dupa dejunulu târdiu facu domniele lor o róta prin parculu de cura, ce este cá unu cosuletíu de flori, prin care fântánele saritóre reoglanda radiéle sórelui în mfi de colorí, — séu se întra în salon, se jóca vr'unu *impromptu* séu *morceau* pe pianu, si apoi iérase cátra casa, încetu . . . cu atituda eleganta . . . pentru a face toalet'a de prândiu.

Déca tóte caldele vor avé asemene programe, sânt de compatimitu sclavele lor. Aice, în familia séu ori unde, nu eschidu gatél'a neteda a damelor, cáci ast'a aréta ageritatea spiritului, gustulu judecatoru si tóte dispositiile sufletului femeiescu. Nimicu nu póte fi mai urítu, decâtu femeí'a ce nu pricepe croiulu si curatí'a vestméntului ei. Dar recunosc, cá a schimbá de patru ori în dí toalet'a, este urítu si aprópe de nebulnia.

Emilia Lungu.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Lordulu Montalien luá ochilarii, Sir Hugo privi, cu óre-care ignorare pe Miss Hanton.

— Hm, ce fetitia frumósa, Mylord? Anim'a cea usíoru aprindietórea alui Fane a prinsu iéra-si focu, sí astadi credu cá nu-lu vom vedé mai multu.

Ochii Dianeí aruncara focu, ea se sculá ca-scându.

— Cátu de uritíose sânt tóte aceste! Cetele de tierani aparú în tablou á la Watteau fórte frumóse, în viétí'a înse sânt nesuferibile. Eu me retragu în chil'a mea si-mi voiu cetí pâna în fine díuariulu.

Primele tonuri ale musicéi ajunsera înca la urechi'a aristocratica a Dianeí pe când parasi ea terass'a. Adoratoriulu ei infidelu înse erá în rëndulu saltatilor si faciá lui frumósa dara palida denunciá o iritatiune nenaturala. Elu cadíu la momentu în catusiele unei fiintie amabile alu carei surisu placutu si atragatoriu fára voia ílu facea fórte voiosu.

Si cátu de bine jucá! Monsieur Duclos si-a piceputu bine ocupatiunea, în tóte micamintele se desvoltau graíii sylfidice. Polly dantiá, cá si când ar sburá în aeru, — ea conversá, ridea, jocá si cochettiá. Avea bucuri'a, — avea viétia. Ralf Fane fu adoratoriulu ei. Pe lânga unu erou séu poetu, pe lânga unu

William Wallaze, cum Lordu Byron, visá despre unu artistu cu peru lungu si ochi melancholici: si acum o adorá unu atare si o rogá sè-i siédi'a de Rosamunda.

— Ai observatu tu omagieile înfocate ale lui Fane? — întrebá Emilu, când dupa jocu conveni cu fratele seu, — acele erau pentru acea fetitia cu vucle frumóse.

Nu am observatu; altucum atâte se potu acum vedé, încátu nu scii, unde sè-ti întorci privirea mai ântâiu. Eu înca jocai cu o fetitia frumósa, înse ea tácea cá pescele.

— Jucatórea lui Fane înse pare a fi fórte vorbitóre. Audi, cum ride? Serman'a copila se numesce Polly Mason. În nume firesce nu zace multu, înse eu credu cá noi amu compatimí mai puíinu pe Romeo, déca dam'a sa s'ar fi numitu Polly Capulet.

Guido Carls court oftá. Nepasarea care elu o afectá, erá pré naturala, elu ó mosteni dela tatalu seu. Esteriorulu frumosu ílu avea dela mum'a sa italiana, si cu tóte cá mosteni dela ea focu sudicu si pasiune, totu-si acele înca nu se desvoltara. Tinerulu oficieru de garda cugetá a fi trecutu cu dóue dieci si unu-de-ani feste tote pasele de simtieminte si priviá indiferentu la amiculu seu si la acea dama.

— Ea e frumósa, si pré frumósa, de a o lasá nu-mai lui Fane; eu îndata me voiu presintá si-lu voiu scóte din síeua.

Limbagiulu erá atátu de puíinu elegantu, cá si propusulu de nobilu contra amicului seu Phintias. Guido Carls court înse se simtiea destulu de puternicu a reportá victori'a, pentru cá erá placutu la tóte damele.

— În batalia sânt permise tóte mijlócele, — cugetá tinerulu oficieru, si se apropiá de Polly, pentru care Ralf Fane chiar atunci aduse unu pocalu de ghiatia. Când se reíntórse se razimá Guido de spatel scaunului, si Polly ascultá suridiéndu síoptele lui.

Mâniosu privi Damon pe Phintias.

— Cine naiba te-a adusu? — rise Guido; — cam acea scin cá cugeti si nu ai trebuintia sè te ostenesci a te esprimá, faci'a te acusa, nu e asiá dsíora. Eu si Miss Mason sântem amici vechi, ea me cunóscé din portrete deja de 10 ani, si tu la tóta întêmplarea nu poti așteptá, sè monopolisedi stéu'a acesteí seri. Miss Mason ími promise joculu víitoru si music'a se începe chiar acum.

Elu o luá triumfându, si artistulu remase singuru.

Anim'a Pollyei batea repede. Doi domni mai cá se certau pentru ea. Mr. Fane erá fórte frumosu, tinerulu Guido înse, eroulu dilei, erá cu totulú altu ceva. Si cátu erá elu de frumosu! si cum jocá! De siguru a observatu Elisa Lang, care de curéndu o numí o fiintia alba cu perulu rosíu.

Pentru ce nu erau Ulrich si Rosanna presinti? Pentru ce nu erá ea nascuta în o astfel de sfera, în care atentíunea astor fel de domni independenti se putea pricepe? De ar fi ea, de esemplu, Mathilda Charteris, fic'a baronului, Guido Carls court odinóra o-arú fi — —

Valsulu se fini pré în graba.

— Mie nici odata nu mi-a parutu reu, cá se finescé vr'unu jocu, i síopti Guido, pe când tinerulu Emilu se apropiá de elu suridiéndu, si-lu rogá sè-lu presentedie.

De trei ori fericita Polly!

Tinerulu Emilu o rogă pentru joculu urmatoru si o conduse îndata în rîndu.

Alice Warren jocă cu Petru Jenkins. Elisa Lang sîdeea, si ochii Pollyei priviau triumfându, — ea formalmente stralucia în lumin'a apunîndului sóre. Nainte de două ore ea eră înca o copila; de când înse se apropiara de ea acei trei domni, se simtiea deodata straformata.

Totu înca o incungiurá copilarésc'a gratia, care dupa alu 20-le anu nu o mai posiede o fetitia; înse regin'a unei astfel de festivități nu mai putea fi copila cea fericita si neobservata de eri.

— Ea e o enigma fórte amabila, Fane, — dîse Guido; e viala cá unu pruncu, vorbesce cá o dama si e totusi numai o copila frumoasa. Eu o vedu interesanta, si acea e calea mai aprópe spre amoru. De ore ce înse eu absolutamente nu voiescu sè me amorisediu, si tatalu meu la o astfel de casatoria nu ar avé nici o bucuria, — iti deschidu tie de buna voia câmpulu liberu.

Acést'a dî remase nestérta în memori'a Pollyei, cá o amintire fericirii neconturbate.

Ea jocă de multe ori cu Mr. Fane si cu tinerulu Emilu, se preamblá cu cestu din urma prin aleele umbróse iér music'a întoná cum credea ea nu în modu paméntescu, ci melodii ceresci.

Ochii cei verdi ai dsîórei Lang versau focu de invidia, si tinerulu Emilu, a carui ocupatiune eră a se acomodá tuturor óspetilor, nu aflá timpu a se ocupá eschisivu numai de Alice. Mai târdiu veni înca odata tinerulu Guido si o rogă pentru joculu urmatoru. Elu o invitá mai de demultu si veni acum sè-si absolve cuvîntulu.

Polly doria cá totu Speckhaven sè-i fi vediutu triumfulu, si de sciea, cá Lady Charteris o observá, bucuri'a ei ar fi fost completa.

În gloria auria opuse sórele. Polly ascultá vocea melodiósa alui Ralf Fane si promise a-i sîdè de „Rosamunda.“ Elu vorbiá despre Londra, despre acea lume necunoscuta a visurilor ei, despre opere si teatru, despre poeti si autori, acarora idei i încântau ánim'a.

Elu conversá extraordinariu, si ênsusi se uimia de elocuinti'a sa dezvoltata; o astfel de ascultátore înse trebuia nesmintitu sè însufletiesca pe unu barbatu.

Oh, câtu eră ea de frumoasa! si elu eră silitu sè ieie pe Diana cu trei mii pundi renta, cu faci'a palida si 33 ani.

— Unu óre-care avutu póte sè-si permita asiá ceva, — cugetá elu si pricepea sub „asiá ceva“ o casatoria cu Polly Mason, — eu înse sùm proscrisu Dianei.

Pe orizontulu întunecosu se redicá lun'a argintia cu miriadele ei stele. Iérasu se ivi tinerulu Emilu si o ceru la jocu.

Miss Lang se revoltá, când Polly trecu pe lângu ea.

— Ah, tu totu înca siedi, Lizo, — rise ea cu superbia, — câtu de neplacutu e acea!

(Va urmá.)

Biserica si scóla.

Congressulu nationalu bisericescu din Sibiu. In sîdintiele prime s'au verificatu deputatii alesi; apoi constatându-se, cá congressulu e capabilu d'a aduce concluse valide, s'a constituitu biuroulu, si s'au alesu comisiunile. Presidiulu a presintatu mai multe esibite, cari s'au transpusu la comisiunile respective. Dintre aceste amintimu, propunerea sinodului aradanu pentru tiparirea cártilor bisericesci cu litere latine. Dupa aceste comisiunile au începutu a lucrá.

Concursuri universitare. Juriulu esaminatoru instituitu la universitatea din Jasi pentru esaminarea titlurilor candidatilor la catedrele vacante la universitatea din Bucuresci, au decisu în unanimitate sè recománde ministeriului, pe temeulu scrierilor, pe dlu A. Odobescu la catedr'a de archeologia, iér pe dlu B. P. Haşdeu la cea de filologia comparata. Asemene pe temeulu scrierii sale, dar cu majoritate de voturi, a fost recomándatu dlu J. Craciunescu, pentru catedr'a de psihologia. Acelasi juriu a recomándatu pe dlu Frollu pentru catedr'a de limbele si literatatele romanice, totu pe temeulu scrierilor ce a publicatu.

Menuntiusiuri. Parintele protosincelu Josif Golidisú — precum cetimu în „Biserica si Scóla“ — este numitu administratoru protopresbiteralu în tractulu Aradului. — Dlu Petru Poni, licentiatu în sciintiele fisice dela facultatea din Paris, actualu professoru la liceulu din Jasi, s'a numitu professoru la catedr'a de chemia generala la universitatea din Jasi.

Ce e nou ?

Diet'a Ungariei s'a deschisu dumineca, în 20 oct., la 12 óre din dí, prin unu mesagiu scurtu, cetitu de M. S. regele. Cuvîntulu de tronu amintesce despre cris'a ministeriale, care va trebui a se deslegá cátu de cu rîndu; dice, cá monarchi'a avéndu cele mai bune relatii cu puterile esterne va puté esecutá pâna în fine ocupatiunea Bosniei si Hertiegovinei, de óre-ce partea prima este deja sevêrsita, gratia bravurei armatei. Ministrulu de esterne va espune acusi motivele ce a condusu politic'a esterna a monarchiei înainte corporurilor chiamate de a controlá afacerile comune, adeca înainte delegatiunilor.

Serbarea Grigorie Ghica. Capital'a Moldovei a serbatu si in anulu acesta, la 1/13. oct., amintirea nemuritorului Domnu Grigorie Ghica, care la 1777 cadu sub iataganul turcescu, platindu cu viét'a protestarea pentru deslipirea Bucovinei. Serbarea a reesitu bine. S'au rostitu discursuri de cátra dlu Gusti, dlu Belciu ajutorulu de primaru si de altii.

Cestiunea Basarabiei s'a desbatutu în corporurile legiutóre ale României, si s'a primitu motiunea cá guvernulu sè se confórme tratatului din Berlin.

Presedintele republicei statelor-unite din America a tramisu la Bucuresci unu tramisu estrordinaru c'o scrissóre cátra Înaltímea Sa regala Domnul Românilor, felicitându-lu pentru proclamarea independentiei României si uréndu prosperitate tferii române.

Deflarea trupelor prin Bucuresci la 8/20 oct. s'a facutu cu mare pompa. Trupele întrara în orasiu pe calea Mogosióei, care din aceea dí începe a purtá numele de „Calea Victoriei“; apoi trecura sub maretulu arcu de triumfu, deflára la teatru înainte Dom-

nitorului, apoi strabatura orasiului pâna la Filaretu, unde primari'a capitalei le-a oferitu unu prândiu. Orasiulu a fost splendidu decoratu, publicul a luat parte în numeru mare, s'au tînutu discursuri, entuziasmul a fost mare.

Ocuparea Dobrogei. Armat'a româna — precum scrie „Românulu“ — în curêndu va trece peste Dunare. Dupa armata va urmâ imediatu stabilirea administratiunii civile. Ostasii si impiegatii vor fi primul elementu românesc cu care vor face cunoscintia locuitorii Dobrogei si dupa care ei vor avê sê judece despre totalitatea natiunii române. Deci, dice mai departe acelasi diuariu: „armat'a româna, care va trece în Dobrogia, cauta sê fia bine înzestrata cu tôte, mai bine chiar — decâ se pôte — decâtu ostasii ce vor remânê în tiêra; disciplin'a trebuie sê fia esemplara. Êr încâtu privesce impiegatii, totu ce e mai bunu în biurocrati'a româna si numai totu ce e mai bunu, fâra nici unu amestecu de neghina, trebuie tramisu în Dobrogi'a, trebuie rugatu sê mêrga acolo.“

Din cercuri militare. Ministeriulu pentru aperearea tierii a insciintiatu tôte comandamentele honvediesci, câ în anulu acest'a nici o abdicere de oficieru nu se va primî. — Se scrie, câ ciôrecii cei strimiti ai ostasilor din regimentele din Ungaria aretându-se nepractici la campanii de munti, se vor cassâ, si în loculu lor se vor întroduce pantaloni largi polonesci.

Ministrulu Trefort si-a perdutu uniculu fiu. Acest'a, Ervin, a fost doctor în drepturi, concipistu ministeriulu, si locotenentu de reserva în regimentulu Este. Cu întrarea trupelor de ocupatiune în Bosnia tata-seu a mijlocitu, câ fiulu seu sê româna acasa; înse press'a opositionala a reclamatu. Acest'a îndemnâ pe tinerulu oficieru, câ ênsusi sê cêra a fi tramisu în Bosnia. S'a dusu. În septemân'a trecuta parintele a primitu din Zvornic o depesîa, câ fiulu seu a repausatu acolo.

Omulu celu mai betrânu în lume, precum se scrie foi medicale din Londra „Lancet“, este unu cetatîanu din Bagota în San Salvador. Dênsulu dice, câ e de 180 de ani, dar concetatîenii lui spunu, câ e si mai betrânu, câci cei mai betrâni din acestia din copilarîile lor îlu cunoscû câ pe unulu trecutu de 100 de ani. Este constatatu, câ la infintiarea unei manastiri în 1712 si dênsulu a subscrisu o suma.

Românii se muta din Basarabi'a. „Vocea Covur.“ scrie, câ tinerimea româna mai tóta este decisa a parasî Basarabi'a; betrânii si câtiva proprietari pré multu angagiatu cu interesele lor sînt singurii ce vor remânâ acolo. Pe tóta diu'a se vedu pe stradele Galatilor cetatîeni cari au si începutu a emigrâ.

Noutâti din Brasîovu. Cetimu în „Gazet'a Transilvaniei,“ câ în duminec'a trecuta s'a tînutu în Brasîovu o festivitete poporala, în folosulu soldatilor raniti, alu veduvilor si alu orfanilor. Totu de acolo aflâmu, câ si la Brasîovu s'a constituitu unu comitetu, pentru câ sê faca colecte în bani, scame, pânzate etc. pentru raniti.

Siahulu Persiei a sositu acasa din caletori'a sa facuta în Europa. La 7 l. tr. a intratu elu în capital'a imperiului seu, în Teheran. În cortegiulu seu s'au aflatu 40 de mîi de animale: cai, muli, camile, si mai atâtia ômeni. Dênsulu vrê sê întroduca reforme mari,

câi ferate, posta si telegrafu. Capital'a Teheran se va ilumina cu gazu.

Dela Bucuresci. Baronulu Bela Szent-Kereszty s'a casatoritu cu domnisiôr'a Maria Florescu, fic'a generalului I. Em. Florescu. — Primari'a a decisu, câ mai multe strade sê capete nume nouê; astfel, afara de Calea Mogosiœi, care amu diu ca se va chiamâ Calea Victoriei, Strad'a Herestreu se va numî Strad'a dorobantilor, Calea Vergului — Calea Calarasilor, Strad'a Têrgoviste — Strad'a Grivitiei, Strad'a Belvedere — Strad'a Plevna, Calea Craiovei — Calea Rahovei, Strad'a Germana — Strad'a Smêrdan, Strad'a Spirei — Strad'a 13 septemvre, Strad'a Filaretu, Strad'a 11 juniu; bulevardulu din Vate dela strad'a Brezvianu spre Cotroceni se va numî Bulevardulu Independintiei.

Noutâti scurte din Români'a. Cinci mîi de medalii „Aperatorii independintiei“ s'au acordatu spre a se împartî oficierilor din gard'a orasiânescâ si celor din gradele inferiøre, cari au facutu unu serviciu mai îndelungatu. — Împroprietarirea însuratiilor se urmêza cu activitate, la Curcani 206 noi proprietari au începutu îndata sê are, la Negoiesci din 50 au aratu 35, pe mosi'a Tariceni s'a infintiatu o comuna noua de 380 familie.

Sciri merunte din tiêra. Dlu Desideriu Borbola a deschisu cancelaria advocatiala în Lipova. — Fabric'a de hârîia din Zernesci, care a înghitîtu sum'a colossala de 300,000 fl., s'a vëndutu în licitatiune cu 52,000 fl. A cumperat'o banc'a „Transilvania“ din Brasîovu.

Mortii si ranitii români. (Continuare.) La Sencovicu (Bandin-Ogiac) în 21 septemvre, din regimentulu Iosif nr. 37, au muritu: infanteristii Costa Vidicanu, Vasilie Ardeleanu, Flore Vancu, Tôderu Side, Nutiu Lele; s'au ranitu conductorulu Juon Flore, sergentii Ioan Papp-Szilágyi, G. Todinca, conducatorii Mihaiu Radu, Ioan Balasiu, Juon Pinte, Petru Oradanu, Samson Bochisiu, infanteristii Juon Pume, Petru Jovannu, George Mosiu, Flore Popu, Onutiu Simutiu, Tôderu Tege, Flore Tirpa recte Chirpe, Juon Ursutiu, Petru Borsa, Iosifu Ilutia, George Muiene, George Gligor, Juon Ciuciu, Micula Szabó, George Burdeanu, Gavrilu Bondaru, Tôderu Bojin, Ioanu Urdasiu, Mihaiu Sêrbu, Teodor Caba, Andreiu Cupasiu, Iosif Banciã, Juon Bau, Juon Vânetiu, Tôderu Ille, Petru Opre, Juon Mutiu, Mitru Dunga, Flore Popa, Mihaiu Sfete, Alesandru Boitor, Vasilie Devanu, Ioan Nica, Petru Motiu, Tôderu Laza, Simeon Mosa, Ioan Popu, T. Botisiu, Juon Botie, Dimitrie Popovicu, Mihaiu Coste-Haica, Nutiu Secara, Ioanu Avram, Vas. Bordasiu, Juon Botto, Gabr. Blagutia, Lupu Craciunu, Iosif Cosanu, Valentinu Moldovanu, George Morgovanu, Craciunu Rusu, Mitru Selagianu, Vasilie Criste, Pavel Matitia; s'a perdutu inf. Flore Bulzanu.

Din umea mare. Nav'a germâna de resboiu „Elisabeta“ a intratu la 6 oct. în portulu Kiel, dupa ce a ocolitu lumea; caletori'a a duratu aprôpe doi ani. — Imperatulu Vilelmu a primitu scrissori amenintâtoare, cele mai multe din Londra.